

بهران اشتغال دانش آموختگان دانشگاه ها

با تاکید بر دانش آموختگان علوم انسانی و ضرورت آموزش کارآفرینی

محمد علی سلطانیان : عضو هیئت علمی دانشگاه سمنان

چکیده :

۱ شغل دانش آموختگان دانشگاهی به عنوان یکی از مهمترین دغدغه های امروزی جامعه ما محسوب می شود؛ چون رشد اقتصادی و ظرفیت اشتغال زایی در کشور ما متناسب با رشد دانش آموختگان دانشگاه ها نمی باشد. دراین بین دانش آموختگان رشته های علوم انسانی دارای شرایطی بسیار بحرانی تر هستند. با توجه به عدم توانایی دولت و همچینین شرکت های خصوصی موجود برای جذب متقدیان بی شمار دانش آموختگان به نظر میرسد تنها راه کاهش بحران اشتغال توسعه‌ی فرهنگ کارآفرینی است. در این مقاله ابتدا وضعیت اشتغال دانش آموختگان دانشگاهی به ویژه دانش آموختگان رشته های علوم انسانی مورد بررسی قرار می گیرد، و سپس ضرورت آموزش درس کارآفرینی برای رشته های علوم انسانی و در نهایت تجارت چند کشور در این زمینه مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد.

کلید واژه ها : آموزش کارآفرینی ، اشتغال ، دانش آموختگان علوم انسانی

مقدمه :

منابع انسانی از مهمترین عوامل موثر در توسعه‌ی هر جامعه به شمار می رود و دراین راستا افراد تحصیل کرده و متخصص نقش مهمتری را بر عهده خواهند داشت. به همین علت اشتغال دانش آموختگان یکی از مسائلی است که همواره مورد توجه برنامه ریزان و سیاستگذاران کشورهای مختلف بوده است. این توجه به لحاظ اهمیت بازار کار به عنوان مرکز ثقل اقتصادی و اجتماعی و هم به لحاظ نقش های اجتماعی می باشد که به افراد دانش آموخته برای نیل به اهداف توسعه‌ی کشور محول می شود(۳).

متاسفانه بیکاری دانش آموختگان در جامعه کنونی ایران به عنوان یک معضل به شمار می آید که هر روز نیز جنبه حادتری به خود می گیرد. هر ساله تعداد زیادی از افراد وارد نظام آموزش عالی می شوند که به فاصله چند سال فارغ التحصیل شده و به سوی بازار کار روانه می شوند و این در شرایطی است که رشد اقتصادی و ظرفیت اشتغالزایی جامعه متناسب با رشد دانش آموختگان نمی باشد. براساس آمار، نرخ بی کاری کشور ۱۲/۳ درصد است، این نرخ در میان فارغ التحصیلان دانشگاهی ۱۵/۶ درصد و متاسفانه در بین دانش آموختگان علوم انسانی ۸۳ درصد برآورده می شود(۲).

تصور اکثر دانش آموختگان خصوصاً دانش آموختگان علوم انسانی این است که دولت باید برای آنها ایجاد کسب و کار و اشتغال نماید و آن ها تمایل کمتری به اشتغال در سایر بخش های اقتصادی (خصوصی و تعاضی) از خود نشان می دهند؛ در صورتی که دولت نه توان جذب نیروی انسانی جدید دارد و نه اینکه باید به او اجازه داده شود که نیروی انسانی خود را بیش از این افزایش دهد؛ چون امروزه حقوق و دستمزد کارمندان، حجم وسیعی از درآمد و بودجه کشور به خود اختصاص داده است. به طوری که در حال حاضر حدود دو میلیون و ۳۰۰ هزار نفر بدون احتساب نیروهای مسلح (ارتش، سپاه و نیروی انتظامی) حقوق بگیر دولت هستند و پرداخت حقوق این نیروی عظیم انسانی، فشار زیادی را به دولت تحمیل کرده است. بنابراین می توان گفت دولت دیگر قادر به استخدام نیروی جدید نیست. از طرف دیگر شرکت های موجود نیز ظرفیت های محدودی را برای ایجاد اشتغال دانش آموختگان دارند حتی برخی از آنها به خاطر افزایش هزینه ها ناچار به تعديل نیروی انسانی خود شده اند. چاره کار چیست؟ چه کسانی باید در کشور ایجاد شغل کنند و مشکل بیکاری را حل کنند؟ پاسخ مایل است کسانی که ما به آنها کارآفرین می گوییم.

کارآفرینی چیست؟

کارآفرینی مفهومی است که تاکنون از دیدگاه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است و همه بر این باورند که کارآفرینی (Entrepreneurship) موتور محركه توسعه اقتصادی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه است. سه دلیل مهم کشورها برای توجه به مقوله کارآفرینی، تولید ثروت، توسعه تکنولوژی و اشتغال مولد است، واژه کارآفرینی از کلمه فرانسوی entrepreneur به معنای متعهد شدن (undertake) نشات گرفته است و براساس واژه نامه دانشگاهی و بستر، کارآفرین کسی است که متعهد می‌شود مخاطره‌های یک فعالیت اقتصادی را سازماندهی، اداره و تقبل کند. در سیر تکاملی مفهوم کارآفرینی، عوامل زیادی مانند ریسک پذیری، نوآوری و ... به این مفهوم اضافه شده است. امروزه واژه کارآفرینی مفاهیم زیر را به ذهن متبار می‌سازد: نوآوری؛ مخاطره پذیری؛ ایجاد یا تجدید ساختار یک واحد اقتصادی، اجتماعی؛ رضایت شخصی و استقلال طلبی. بنابراین کارآفرینی را می‌توان این طور تعریف کرد: کارآفرینی عبارت است از فرآیند نوآوری و بهره‌گیری از فرصت‌ها، باتلاش و پشتکار بسیار و همراه با پذیرش ریسک‌های مالی، روانی و اجتماعی که با انگیزه کسب سود مالی، توفیق طلبی، رضایت شخصی و استقلال صورت پذیرد (۸).

کارآفرینی برای دانشجویان علوم انسانی

عدم توانایی‌های فردی و مهارت‌های لازم برای راه اندازی کسب و کار مناسب یکی از چالش‌های دانش آموختگان علوم انسانی جهت اشتغال است. نگاه سیستمی و کلان، توانم با تفکر استراتژیک به موضوع کارآفرینی در حین تحصیل می‌تواند افق جدیدی را برای حل معضل بیکاری این دانش آموختگان بگشاید. دانشگاه کارآفرین برای دانش‌جویان علوم انسانی دانشگاهی است که در آن پارادایم سنتی آموزش که سالها بدون تغییر مانده است به پارادایم جدیدی تغییر یابد. در این پارادایم، هم زمان با تاکید بر تولید علم و گسترش مرزهای دانش بشری نسبت به نیازهای آموزشی، پژوهشی و خدمات مشاوره‌ای تخصصی محیط حساس بوده و از طریق ایجاد خلاقیت و شیوه‌های تفکر هوشمندانه ضمن پاسخگویی سریع و دقیق به نیازهای افراد، کمک می‌کند تا توانایی تعریف، فرموله کردن و برطرف ساختن مشکلات به صورت مستقل یا گروهی، تحقیق یافته و زمینه برای توسعه‌ی پایدار کشور آمده گردد (۵).

اهداف آموزش کارآفرینی برای دانشجویان علوم انسانی می‌توان به صورت زیر برشمود:

الف) تحریک انگیزه‌ها :

یکی از اهداف در آموزش و ترویج کارآفرینی تحریک انگیزه‌ها در افرادی است که دارای خصوصیات کارآفرینانه می‌باشند. شناخت این افراد از توانایی‌های خود و آگاهی دادن در این زمینه و برانگیختن آنها از اصلی ترین وظایف آموزش کارآفرینی است. تحریک انگیزه‌هایی از قبیل: میل به کسب ثروت، توفیق طلبی، استقلال طلبی، تمایل به ساختن چیزی نو، قبول نداشتن شیوه‌های موجود، و نظایر آن موجب می‌شود که فرد را در مسیر کارآفرین شدن قرار دهد.

ب) پرورش ویژگی‌ها :

چنانکه ذکر شد ویژگی‌هایی که موجب می‌گردد فرد کارآفرین شود، توارثی نیست بلکه اکتسابی است. بنابراین پرورش این ویژگیها در افراد مختلف لازم است. برخی از افراد در محیط‌هایی پرورش می‌یابند که زمینه برای تحریک انگیزه‌ها و پرورش ویژگی‌های آنان فراهم است، بنابراین در صورتی که این افراد کسب و کاری را شروع نمایند، مطالعات نشان داده که اغلب با موفقیت همراه خواهد بود. اما بیشتر مردم در چنین محیط‌هایی قرار ندارند، لذا ایجاد انگیزش و پرورش ویژگی‌ها از طریق برنامه‌های آموزشی برای آنان لازم است. این ویژگی‌ها شامل مواردی همچون آموزش تفکر خلاق، بالابردن قدرت تحمل ابهام، دادن اعتماد به نفس، فرست شناسی، دادن اطلاعات آموزشی نسبت به خصوصیات روانی شخص و... می‌باشد.

ج) آموزش مهارت‌ها :

این آموزشها به سه بعد تقسیم می گردد:

- قبل از تاسیس شرکت
- زمان تاسیس شرکت
- بعد از تاسیس شرکت (اداره شرکت)

قبل از تاسیس باید فرد کارآفرین چگونگی راه اندازی یک کسب و کار و مراحل آن، چگونگی انجام کارهای گروهی و مهارت‌های ارتباطی و نظایر آن را بیاموزد. در زمان تاسیس باید در زمینه‌ی مسائل مالی، شناخت بازار، اصول مدیریت، بیمه، اقتصاد، قانون کار و امور حقوقی، آگاهی و تبحر لازم را کسب نماید. توانایی مدیریت توسعه و رشد شرکت، یافتن شیوه‌های جدید رقابت و حفظ موقعیت در بازار، یافتن بازارهای جدید نیز از جمله مهارت‌های مورد نیاز کارآفرین بعد از تاسیس شرکت هستند^(۸). کلیه هدفها و مراحل فوق به منظور ایجاد انگیزش در بین افراد و ایجاد کارآفرینان جدید، آگاهی دادن، هدایت و تشویق کارآفرینان به سوی کسب مهارت‌های لازم و ارائه آموزش‌های لازم برای کسب مهارت‌های مورد نیاز به کارآفرینان صورت می‌گیرد و گذراندن این دوره‌ها برای موفقیت کارآفرینانی که قبل‌اً هیچ‌گونه سابقه و زمینه‌ی محیطی لازم برای آنان فراهم نبوده، ضروری است. در این راستا، بازنگری در رشته‌های دانشگاهی علوم انسانی و سرفصلهای دروس آموزشی آن در تمامی مقاطع امری اجتناب پذیر به نظر می‌آید.

محتوای درس کارآفرینی برای رشته‌های علوم انسانی

محتوای درس کارآفرینی برای رشته‌های علوم انسانی باید منجر به ویژگی‌های زیردر دانشجویان شود:

- تقویت ساختارهای دانایی محور در تولید علم و فن؛
- توجه به تولید علم و تولید ثروت از دانش؛
- ایجاد توان شناسایی نیازهای جامعه و تطبیق تخصص و تحصیلات؛
- ایجاد و پرورش فرهنگ کارآفرینی؛
- ایجاد توانایی کار گروهی؛
- بالا بردن توان ارزش آفرینی؛
- آشنایی با منابعی که به دانشجویان در جهت شناسایی فرصت‌های جدید و ایجاد توان پردازش ایده‌های نو کمک خواهد کرد؛
- ایجاد توانایی ارزیابی اقتصادی از طرح تجاری؛
- ایجاد توان شناسایی تحولات در نیازهای جامعه؛
- درک مفهوم کارآفرینی در ارتباط با توسعه‌ی اقتصادی؛
- ایجاد و تقویت برخی بسترهای و ظرفیت‌های بالقوه برای مسائل علمی حل نشده، نیازهای کشور و ایده‌های نو؛
- تشویق و گسترش خلاقیت برای خلق کسب و کارها و مفاهیم کسب و کار جدید؛
- افزایش پویایی و بالا بردن قدرت تجزیه و تحلیل دانشجویان در شناسایی بازار، تکنولوژی، فرصت‌های مالی و اقتصادی؛
- شناسایی قوت و ضعف کسب و کارهای موجود، تجزیه و تحلیل فرصت‌ها و تهدیدها و ارائه راهکارهای بهبود آنها^(۶)؛

تجارب برخی از دانشگاه‌های خارج از کشور

برای شناسایی محتوای درس، سرفصل‌ها، روش ارائه و شیوه ارزشیابی درس کارآفرینی در دانشگاه‌های خارج از کشور، ۵ دانشگاه آمریکایی و اروپایی شامل استانفورد، پنسیلوانیا، بریتیش کلمبیا، آتاباسکا و مریلند مورد بررسی قرار گرفتند. در این دانشگاه‌ها ارتقای مهارت‌های فردی و گروهی، همگام با افزایش دانش نظری در نظر گرفته می‌شود. شیوه‌های ارائه درس کارآفرینی در دانشگاه‌های فوق بیشتر به صورت سمینار در کلاس به وسیله

دانشجویان، کار گروهی ، مشارکت در کلاس ، تهیه یک طرح تجاری و دعوت از کارآفرینان می باشد. نحوه ارزشیابی به صورت ترکیبی از امتحان میان ترم ، امتحان پایان ترم ، کار گروهی (ارائه سمینار)، کار فردی (پاسخ به سوالات و امتحانات استاد) و مشارکت در کلاس ، مورد توجه قرار می گیرد که تاکید بیشتر بر جنبه عملی و کار تیمی است و در برخی موارد امتحان پایان ترم به صورت «کتاب باز» برگزار می شود(۶).

سرفصل های درس کارآفرینی در برخی از دانشگاه های خارج کشور

ردیف	سرفصل ها	استانفورد	پنسلوانیا	بریتیش کلمبیا	آتاباسکا	مریلند
۱	آشنایی با کارآفرینی	×	×			×
۲	خلاقیت و نوآوری	×	×			×
۳	ایده و فرصت	×	×	×	×	×
۴	کار گروهی و مذاکرات	×	×	×		
۵	مدل های کسب و کار	×	×			
۶	بررسی تجربیات موفقیت و شکست کارآفرینان	×				
۷	روانشناسی کارآفرینان و انواع مختلف کارآفرینان		×			
۸	آشنایی با مدیرت بازار			×	×	×
۹	آشنایی با مدیرت مالی و حسابداری			×	×	×
۱۰	اقتصاد					
۱۱	قوانين تجاری و حقوقی				×	×
۱۲	واحد های کوچک					
۱۳	تکنولوژی					
۱۴	مدیریت تغیر و ریسک		×			
۱۵	امکان سنجی					×
۱۶	دعوت از کارآفرینان		×	×	×	
۱۷	استراتژی		×	×	×	×
۱۸	طرح تجاری		×	×		
۱۹	پروژه عملی		×	×		×

شیوه های پیشنهادی برای آموزش درس کارآفرینی در علوم انسانی:

- استفاده از مدرسان م梗ب و توانا برای ارائه این درس (یکی از مهمترین عوامل موفقیت)؛
- ایجاد تیم های کار گروهی و نیز تجزیه و تحلیل کار سایر گروه ها؛
- مقالات و مطالعات موردنی؛

- دعوت مهمنان کارآفرین به کلاس و مشارکت دانشجویان؛
- پروژه عملی و طراحی فرایندهای یک طرح تجاری یا امکان سنجی؛
- استفاده از فیلمهای آموزشی و اسلالید؛
- برگزاری کارگاههای آموزشی(۶).

منابع و مأخذ

- ۱- احمد پورداریانی ، محمود، (۱۳۷۶)، کارآفرینی ، استراتژی مناسب برای بپروردی . ماهنامه تدبیر ، شماره ، ۷۷، ۲۲۶۴۴.
- ۲- جهرمی، سید محمد (۱۳۸۵)، روز نامه اطلاعات ، شماره ۲۲۶۴۴.
- ۳- ذوالقاری ، مهدی(۱۳۸۴)، نگاهی به طرح کارورزی فارغ التحصیلان دانشگاهی در برنامه چهارم، دومین همایش اشتغال و نظام آموزش عالی کشور، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۴- صمد آقایی ، جلیل، (۱۳۷۸)، سازمان های کار آفرین ، مرکز انتشارات مرکز آموزش مدیریت دولتی ، چاپ اول .
- ۵- کرد نائیج ، اسد ا... (۱۳۸۴) ، دانشگاه کارآفرین و نقش آن در حل معضل بیکاری ، دومین همایش اشتغال و نظام آموزش عالی کشور، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۶- ملکی ، بهاره(۱۳۸۶) ، کارآفرینی در دانشگاه ها ، نشریه تدبیر، شماره ۱۸۲۰.
- 7-Clarac ، Burton R.(1998) .Creating Entrepreneurial universities: Organizational pathways of Tranformation pergamon.
- 8-www.karad.iresh.org
- 9-Rabertson ,M, and A, Collince (2003) . Developing Entrepreneurship in west Yorkshire universities partnership and business Education and training Vol.45.